

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph. D., ve věci

žalobce: J. Ř., narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Jaklem,
sídlem Mírové náměstí 157/30, 412 01 Litoměřice,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2018, sp. zn. SZ/MPSV-2018/41446-916,
č. j. MPSV-2018/41633-916,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. 3. 2018, sp. zn. SZ/MPSV-2018/41446-916, č. j. MPSV-2018/41633-916, **se pro vadu řízení zrušuje a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **3 146 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2018, sp. zn. SZ/MPSV-2018/41446-916, č. j. MPSV-2018/41633-916, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ústí nad Labem, (dále jen „úřad práce“), ze dne 10. 1. 2018, č. j. 1031/2018/RNL, jímž byl žalobci

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

dle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“), odejmut od dne 1. 12. 2017 doplatek na bydlení. Žalobce žádal i zrušení prvoinstančního rozhodnutí úřadu práce.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že v důsledku napadených rozhodnutí, kterými byl žalobci odňat doplatek na bydlení, je žalobce vystaven vážným sociálním problémům, neboť je ohrožen ztrátou bydlení. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem nevypořádal s námitkami žalobce uvedenými v odvolání proti rozhodnutí úřadu práce, a proto jej žalobce shledával nepřezkoumatelným. Dne 31. 10. 2017 byla žalobci doručena výzva úřadu, aby dne 14. 11. 2017 v 11.30 hod. umožnil šetření v místě „X“. Žalobce dne 14. 11. 2017 v 11.00 hodin upadl nedaleko svého bydliště ze schodů a rozhodl se navštívit chirurgickou ambulanci v Roudnici nad Labem. Jelikož žalobce nebyl na uvedeném oddělení objednan, byl povinen vyčkat, až na něj vyjde řada, což může dosvědčit svědek J. S. Žalobce tak byl ošetřen až v 13.25 hod. Žalobce vyhledal ošetření, a to vzhledem ke svému věku (69 let) při vědomí nebezpečí, které takové zranění může způsobit. Takové jednání nelze považovat za účelové, když žalobce v dobré víře předpokládal, že se může šetření uskutečnit za přítomnosti R. P. na základě plné moci, kterou mu žalobce udělil. Měl za to, že žalovaný k odnětí dávky přistoupil v rozporu s ustanovením § 63 zákona o pomoci v hmotné nouzi, aniž by zvážil všechny okolnosti případu. Postup žalovaného je zcela neadekvátní a nepřiměřeně tvrdý.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.
4. V písemném vyjádření k žalobě uvedl, že považuje rozhodnutí za vydané v souladu s ustanovením § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Listina základních práv a svobod v čl. 30 přiznává každému, kdo je v hmotné nouzi právo na takovou pomoc, která je nezbytná k zajištění základních životních podmínek. Tohoto práva je možné se domáhat pouze v mezích zákonů, které toto ustanovení provádějí. Těmito zákony jsou zákon o pomoci v hmotné nouzi a zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu. Příjemce dávky v hmotné nouzi je povinen spolupracovat s orgánem pomoci v hmotné nouzi, jak je uvedeno v ustanovení § 49 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi. Žalobce neprokázal vznik úrazu okolo 11.00 hod. ani fakt, že byl v 11.30 hod. již v nemocnici a nemohl tak umožnit úřadu práce provést šetření na místě. Ze závěru lékařské zprávy nevyplýval ani akutní nepříznivý zdravotní stav žalobce. Generální plná moc udělená R. P., který byl na místě v době šetření, není plnou mocí ve smyslu ustanovení § 33 správního řádu a R. P. tak neměl žádné oprávnění k otevření pronajatého pokoje žalobce a umožnění vstupu sociálních pracovníků. Pokud by za takové situace sociální pracovníci vstoupily bez souhlasu žalobce do pronajatého pokoje, porušily by právo žalobce na nedotknutelnost obydlí uvedené v čl. 12 Listiny základních práv a svobod. Doplatek na bydlení nebyl odňat podle ustanovení § 63 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi, ale dle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi. Nejednalo se přitom o první pokus úřadu práce o provedení šetření v místě bydliště žalobce. Doplatek na bydlení byl žalobci přiznán z důvodů hodných zvláštního zřetele dle ustanovení § 33a odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi, tedy na základě striktně individuálního

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

hodnocení a v rámci jedinečných okolností, neboť úřad práce přihlédl mimo jiné právě k hrozbě možného bezdomovectví žalobce. Tím spíše musí úřad práce sledovat a ověřovat, zda jsou splněny skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši a výplatu.

Správní spis

5. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 18. 12. 2017 bylo zahájeno řízení o odejmutí doplatku na bydlení žalobci, neboť neumožnil šetření v místě bydliště z důvodu jeho nepřítomnosti. V přípisu ze dne 28. 12. 2017 žalobce uvedl, že měl dne 14. 11. 2017 úraz a nechal se ošetřit na chirurgické ambulanci a odkázal na to, že pověřil pana R. P., aby umožnil vstup do prostor jeho bydliště.
6. Ve spise se dále nachází „Generální plná moc“ žalobce pro R. P. ze dne 14. 5. 2015 doručená úřadu práce dne 5. 9. 2017. Z protokolu ze dne 14. 11. 2017 o ústním jednání vyplývá, že nemohlo být provedeno šetření v místě bydliště žalobce, neboť pracovníci úřadu práce nemohli vstoupit do pokojů podnájemců, a to žalobce a pánů V., F., P. a K., neboť tito nebyli přítomni. Na místě byl přítomen R. P., který vstup umožnit chtěl, ale v nepřítomnosti podnájemců tam pracovníci vstoupit nechtěli, neboť pan P. u sebe neměl ani plné moci. K tomu pan P. uvedl, že prostory jsou otevřeny k nahlédnutí se souhlasem všech podnájemců a disponuje i plnými mocemi, které téhož dne doloží. Dne 22. 11. 2017 doložil žalobce zprávu z návštěvy chirurgické ambulance v Podřipské nemocnici dne 14. 11. 2017 ve 13.45 hod. Do odvolání proti rozhodnutí úřadu práce ze dne 10. 1. 2018 žalobce mimo jiné uvedl, že nemohl být dne 14. 11. 2017 přítomen, neboť byl u lékaře v 11.30 hod., avšak ošetřen byl až po přednostních pacientech, jeho tvrzení může osvědčit svědek J. S. Ze spisu dále vyplývá, že se žalobce účastnil pravidelných jednání u úřadu práce dne 4. 9. 2017, dne 2. 10. 2017, dne 1. 11. 2017 a dne 4. 12. 2017, kde byl se žalobce sepsán i protokol o ústním jednání.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil, a žalobce nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy s takovým projednáním věci svůj nesouhlas, a proto se má za to, že souhlas udělal.
8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu v následném řízení ve věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
10. V daném případě žalobce rozporoval podmínky pro odejmutí doplatku na bydlení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi má nárok na doplatek na bydlení vlastník bytu, který jej užívá, nebo jiná osoba, která užívá byt na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení podle jiného právního předpisu byl příjem vlastníka bytu nebo jiné osoby, která užívá byt, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí osoby.
12. Dle § 33a odst. 5 věta první zákona o pomoci v hmotné nouzi v případech hodných zvláštního zřetele lze s využitím informace pověřeného obecního úřadu nebo újezdního úřadu podle § 35a odst. 1 pro účely tohoto zákona za byt považovat i část bytu, pokud byt splňuje podmínky podle odstavce 1.
13. Podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi žadatel o dávku, příjemce i společně posuzované osoby jsou povinni osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, na její výši nebo výplatu a na výzvu se osobně dostavit k příslušnému orgánu pomoci v hmotné nouzi, nebrání-li tomu těžko překonatelné překážky, zejména zdravotní stav.
14. Podle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi nesplní-li osoba uvedená v odstavcích 1 až 4 ve lhůtě stanovené příslušným orgánem povinnosti uvedené v odstavcích 1 až 4, může být po předchozím upozornění žádost o dávku zamítnuta, výplata dávky zastavena, nebo dávka odejmuta.
15. Podle § 30 odst. 5 správního řádu každý, kdo činí úkony, musí prokázat své oprávnění.
16. Podle § 33 odst. 1 správního řádu účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.
17. Podle § 33 odst. 2 správního řádu zmocnění může být uděleno a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení, b) pro celé řízení, c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.
18. Jak vyplývá ze shora uvedeného, příjemce dávky, kterým byl i žalobce, je povinen prokazovat tvrzení, jež jsou rozhodná pro přiznání a stanovení dávky a je povinen poskytovat součinnost při ověřování těchto skutečností. Ve věci není sporu a odpovídá to i obsahu správního spisu, že v místě bydliště žalobce se mělo uskutečnit šetření úřadu práce za účelem zjištění způsobu vytápění podnatatých prostor obývaných žalobcem. Vzhledem k tomu, že způsob vytápění je jedním z odůvodněných nákladů na bydlení, jež ovlivňují výši doplatku na bydlení, a žalobce tvrdil způsob vytápění, o němž vznikly důvodné pochybnosti, byl povinen poskytnout součinnost při ověřování této skutečnosti a dostavit se dne 14. 11. 2017 k provedení místního šetření.
19. Žalobce však mohl zmocnit jiného, aby se za něj účastnil místního šetření. Ve spise byla již v den šetření založená plná moc pro R. P., která byla vymezena obecně pro zastupování před všemi orgány, organizacemi a institucemi, ovšem ve vztahu ke správě žalobcova movitého i nemovitého majetku a finančních i nefinančních pohledávek a závazků. Z této plné moci je tedy zřejmé, že se nejedná o procesní plnou moc ve smyslu ustanovení § 33 odst. 2 správního řádu, neboť se nijak nevztahuje ke správním řízením. Správní orgány tedy vyhodnotily správně, když nepovažovaly tuto plnou moc za zplnomocnění účinné. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pro řízení o odejmutí doplatku na bydlení a došly k závěru, že R. P. v tomto řízení žalobce nezastupuje a tedy za něj není oprávněn učinit ani jednotlivé úkony související s šetřením v místě bydliště žalobce. Žalobce tedy svou povinnost poskytnout součinnost nesplnil.

20. Žalobce se z nesplnění této povinnosti však může dle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi vyvinut tím, že by mu v účasti bránila závažná překážka zejména spočívající ve zdravotním stavu. Od samého počátku, jak je vidět ze shora uvedené rekapitulace správního spisu, žalobce směřuje k tomuto exkulpační důvodu, neboť tvrdí, že musel vyhledat lékařské ošetření z důvodu pádu těsně před plánovaným šetřením. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí (str. 5) mimo jiné uvedl, že je z listinných důkazů zřejmé, že žalobce byl ošetřován v době od 13.25 hodin, kdy byl proveden rentgen. Žalobce však dle žalovaného neprokázal, že by v 11.30 hod. již byl v nemocnici a nemohl tak umožnit úřadu práce provést šetření v místě. Ze závěru lékařské zprávy nevyplývá akutní nepříznivý zdravotní stav. K tomu soud konstatuje, že se žalovaný nijak nevypořádal s návrhem důkazu výsledkem svědka J. S. vzneseného v odvolání. Na jedné straně tak žalovaný uvádí, že žalobce neunesl své důkazní břemeno, na druhou stranu ignoroval návrh důkazu, jímž chtěl žalobce vyvrátit závěr, že by jeho návštěva chirurgické ambulance byla účelová a již po době stanovené pro šetření na místě.
21. Ze shora uvedeného důvodu přistoupil soud výrokem I. tohoto rozsudku ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vadu podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez jednání, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je předčasný a nemá oporu ve spise, neboť vyžaduje zásadní doplnění výsledkem J. S., eventuálně doplněním rozhodnutí o závěry, proč tento výsledek není nutný (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2004, č. j. 6 A 65/2000-34, www.nssoud.cz). Současně podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku. Vzhledem k tomu, že se nejedná ve věci o rozsáhlé dokazování, nepřistoupil soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. i ke zrušení rozhodnutí úřadu práce.
22. Soud neprováděl dokazování výsledkem J. S., neboť by nahrazoval činnost a úvahy správních orgánů, což mu jako soudu přezkumnému nepřísluší.
23. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 3 146 Kč, která se skládá z částky 2 000 Kč za dva úkony právní služby poskytnuté právním zástupcem žalobce Mgr. Štěpánem Jaklem po 1 000 Kč podle § 7, § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT, sepis žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) AT]; z částky 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT, a z částky 546 Kč odpovídající 21% DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 16. března 2020

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)